

सन्दिहः, त्रि, (सं + दो भवखण्डने + क्तः ।) बहः ।
इत्यमरः ॥
सन्दिष्टः, क्लौ, (सं + दिश + क्तः ।) वार्ता । इति
शब्दरत्नावली ॥ कथिते, त्रि ॥
सन्दिष्टार्थः, पुं, (सन्दिष्टोऽर्थो यस्य ।) सन्देश-
हरः । इति केचित् ॥
सन्दिहानः, त्रि, (सं + दिह + शानच् ।) सन्दिग्धः ।
यथा, जटाधरः ।
“सन्दिहानः सांशयिकः संशयापन्नमानसः ॥”
सन्दी, स्त्री, खडा । यथा, निजव्या खडिका
सन्दी । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
सन्दीप्यः, पुं, मयूरशिखावृक्षः । इति शब्द-
चन्द्रिका ॥
सन्देशः, पुं, (सं + दिश + घञ् ।) संवादः ।
इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा, मेघदूतः । ७ ।
“सन्देशं मे हर धनपतिक्रोधविस्त्रोषितस्य
गन्तव्या ते वसतिरलका नाम यवेश्वराणाम् ॥”)
स्वनामख्यातमिष्टान्नविशेषश्च ॥
सन्देशवाक्, [च्] स्त्री, (सन्देश एव वाक् ।)
संवादः । तत्पर्यायः । वाचिकम् २ । इत्यमरः ॥
सन्देशहरः, पुं, (हरतीति । हृ + घञ् । सन्देश-
शस्य हरः ।) दूतः । इत्यमरः ॥ (यथा,
रघुः । ३ । ६६ ।
“तवैव सन्देशहरात् विशांपतिः ।
शृणोति लोकेय ! तथा विधीयताम् ॥”)
सन्देशहरकः, पुं, (सन्देशं संवादं हरतीति ।
हृ + क्तुल् ।) दूतः । इति हेमचन्द्रः ॥
सन्देशः, पुं, (सं + दिह + घञ् ।) एकधर्मिक-
विरुद्धभावाभावप्रकारकं ज्ञानम् । इति सिद्धान्त-
मुक्तावली ॥ तत्पर्यायः । विचिकित्सा २
संशयः ३ हापरः ४ । इत्यमरः ॥ (यथा,
महाभारते । ३ । ५७ । ११ ।
“तान् समीक्ष्य ततः सर्वान् निर्विशेषाक्ततीन्
स्थितान् ।
सन्देशाद्य वैदर्भी नाभ्यजानान्नलं नृपम् ॥”)
सन्दीहः, पुं, (सं + दुह + घञ् ।) समूहः । इत्य-
मरः ॥ (यथा, आर्यासप्तशत्याम् । ५८८ ।
“स्तननूतननखलेखालम्बौ तव घर्माविन्दु-
सन्दीहः ।
आभाति पटसूत्रे प्रविशन्निव मौक्तिक-
प्रसरः ॥”)
सम्प्रावः, पुं, (सं + द्रु + “समि युद्दुदुवः ।” ३।३।
२३-। इति घञ् ।) पलायनम् । इत्यमरः ॥
सन्धा, स्त्री, (सं + धा + अङ् ।) स्थितिः । प्रतिज्ञा ।
इति मेदिनी ॥ (यथा, रघुः । १४ । ५२ ।
“गङ्गां निषादाहृतनीविशेष-
स्तार सन्धांमिव सत्यसन्धः ॥”)
सन्धानम् । इति शब्दरत्नावली ॥ सन्धा ।
यथा । सन्धा हिजमेतौ पिढप्रसूः । इति
भरतधृतवाचस्पतिः ॥
सन्धानं, क्लौ, (सन्धोयते यदिति । सं + धा + ष्यट् ।)
मध्यस्थलीकरणम् । इति नयनानन्दः ॥ तत्-

पर्यायः । अभिषवः २ । इत्यमरः ॥ सन्धानी ३
सन्धिका ४ । इति शब्दरत्नावली ॥ सन्धीयते
सन्धानं वंशाङ्कुरफलादीन् बहुकालं सन्धाय,
यत् क्रियते । इति भरतः ॥ सहृदयम् । इति
मेदिनी ॥ (यथा, कुमारः । ५ । २७ ।
“मुखेन सा पद्मसुगन्धिना निशि
प्रवेपमानाधरपत्रशोभिना ।
तुषारवृष्टिस्तपन्नसम्पदां
सरोजसन्धानमिवाकरोदपाम् ॥”)
काञ्चिकम् । इति हलायुधः ॥ मदिरा । अक्-
दंशः । सौराष्ट्रम् । इति राजनिर्घण्टः ॥
धनुषि बाणयोजनम् । यथा,—
“तदाशु क्ततसन्धानं प्रतिसंहर शायकम् ।
आर्त्तचाणाय वः शस्त्रं न प्रहर्त्तुमनागसि ॥”
इत्यभिज्ञानशकुन्तलायाम् १ अङ्कः ॥
अन्वेषणम् । इति लोकप्रसिद्धम् ॥ (सन्धिः ।
यथा महाभारते । ५ । १० । ३३ ।
“एवं कृते तु सन्धाने हृदयः प्रसूदितोऽभवत् ।
यत्तः समभवत्चापि शक्रो हर्षसमन्वितः ॥”)
सन्धातीति । सं + धा + ष्यट् । धारकं, त्रि ।
यथा, सुश्रुते । १ । ४५ ।
“मधु तु मधुरं कषायानुरसं * * हृद्यं सन्धानं
शोधनं रोपणमिति ॥”)
सन्धानिका, स्त्री, (सन्धानमस्यस्था इति सन्धान
+ ठन् ।) खाद्यद्रव्यविशेषः । आचार इति
भाषा । तत्कारणप्रकारको यथा । अणकाम्-
फलानि विंशतिः राजिका शरावषोऽशकभाग-
मिता मरिचं तोलकद्वयं लवणं षट् तोलकं
मेथिकाहितोलकं जीरकं तोलकद्वयं हरिद्रा-
तोलकं नागरमुस्तकमेकतोलकं कृष्णजीरकं
तोलकं कं गृहीत्वा आम्नभिन्नं सकलद्रव्यं चूर्ण-
यित्वा एकत्रोक्त्युर्थात् आम्नन्तु दीर्घं हिस्वरुणं
चतुष्पञ्चदं वा कृत्वा अष्टौ दूरीकृत्य तदभ्यन्तरे
पूर्वीक्तचूर्णं पूरयित्वा शलाकया विहाखण्डा-
म्बवत् कुर्यात् । ततश्चैले निमज्जयेत् । इति
पाकराजेश्वरः ॥
सन्धानितः, त्रि, सन्धानविशेषः । सहृदितः ।
सन्धानशब्दादितप्रत्ययेन निष्पन्नः ॥
सन्धानिनी, स्त्री, गोष्टम् । इति केचित् ॥
सन्धानी, स्त्री, (सन्धीयते यस्यामिति । सं + धा +
ष्यट् । ङीप् ।) कुप्यशाला । इति हेमचन्द्रः ॥
सन्धानम् । इति शब्दरत्नावली ॥
सन्धिः, पुं, (सन्धानमिति । सं + धा + क्तः ।)
राजादीनां षड् गुणान्तर्गतगुणविशेषः । स तु
स्वर्णादिदानेन बन्धुभिः प्रीत्युत्पादनात् मित्रो-
करणम् । मेल इति ऐक्य इति च भाषा ।
तद्विवरणं यथा,—
“पनवहो भवेत् सन्धिः स्वयं हीनस्तमाचरेत् ।
मर्यादां कृत्वा न नास्ति यदि शत्रोरिति स्थितिः ॥
मर्यादां कृत्वा न यत्र शत्रौ संशयितं भवेत् ।
न तं संशयितं कुर्यादित्युवाच हृदयस्थितिः ॥
बलवहिरुद्गीतः सन् नृपोऽनन्यप्रतिशयः ।

आपन्नः सन्धिभावेन विदध्यात् कालयाप-
नाम् ॥
ये च देवेनोपहृता राष्ट्रं येषाञ्च दुर्गतम् ।
बहवो रिपवो येषां तेषां सन्धिर्विधीयते ॥
दुर्मन्त्रो भिन्नमन्त्रश्च नीचधर्मरतश्च यः ।
एतैः सन्धिं न कुर्वीत विशेषात् पूर्वपीडितैः ।
सन्धिं हि तादृशैः कुर्वन् प्राणैरपि हि होयते ॥”
इति भोजराजकृतयुक्तिकल्पतरुः ॥ * ॥
षोडशविधसन्धिर्यथा,—
“बलीयसाभियुक्तस्तु नृपो नान्यप्रतिक्रियः ।
आपन्नः सन्धिमन्विच्छेत् कुर्वाणः कालयापनम्
कपाल १ उपहारश्च २ सन्तानः ३ सङ्गत-४
स्तथा ।
उपन्यासः ५ प्रतीकारः ६ संयोगः ७ पुरुषा-
न्तरः ८ ॥
अष्टनर ९ आदिष्ट १० आत्मादिष्ट ११
उपग्रहः १२ ।
परिक्रय-१३ स्तथोच्छिन्न-१४ स्तथा च
परभूषणः १५ ॥
स्कन्धोपनेयः १६ सन्धिश्च षोडशैत प्रकीर्त्तताः
इति षोडशकं माहुः सन्धिं सन्धिविचक्षणः ॥”
तेषां लक्षणानि । यथा,—
“कपालसन्धिविज्ञेयः केवलं समसन्धितः । १।
सम्पुदानाद्भवति य उपहारः स उच्यते ॥ २ ॥
सन्तानसन्धिविज्ञेयो दारिकादानपूर्वकः ॥ ३ ॥
सङ्गिस्तु सङ्गतः सन्धिर्मन्त्रोऽपूर्व उदाहृतः ॥
यावदायुःप्रमाणस्तु समानाश्रयोजनम् ।
सम्पत्तौ वा विपत्तौ वा कारणैर्यो न भिद्यते ॥
सङ्गतः सन्धिरवायं प्रकष्टत्वात् सुवर्णवत् ।
तथान्यैः सन्धिकुशलैः काञ्चनः स उदाहृतः ॥ ७ ॥
द्रव्यात्मा कार्यसिद्धिस्तु समुदिश्य क्रियेत यः ।
स उपन्यासकुशलैरुपन्यास उदाहृतः ॥ ५ ॥
मयास्योपकृतं पूर्वं मनाप्येष करिष्यति ।
इति यः क्रियते सन्धिः प्रतीकारः स उच्यते ॥”
अन्यच्च ।
“उपकारं करोम्यस्य ममाप्येष करिष्यति ।
अथचापि प्रतीकारो रामसुधीवयोरिव ॥ ६ ॥
एकार्थां सम्यगुद्दिश्य क्रियां यत्र हि गच्छति ।
समं हि तत्प्रमाणेन स च संयोग उच्यते ॥ ७ ॥
आवयोर्योर्धमस्यैस्तु मदर्थः साध्यतामिति ।
यस्मिन् पणस्तु क्रियते स सन्धिः पुरुषान्तरः ॥ ८ ॥
त्वयंकेन मदीयोऽर्थः संप्रसाध्यस्त्वसाविति ।
यत्र शत्रुः पणं कुर्यात् सोऽष्टपुरुषः स्मृतः ॥ ९ ॥
यत्र भूयस्करदेशेन पणेन रिपुवर्जितः ।
सन्धीयते सन्धिविज्ञः स चादिष्ट उदाहृतः ॥ ११ ॥
स्वसेन्येन तु सन्धानमात्मादिष्ट उदाहृतः । ११ ।
क्रियते प्राणरक्षार्थं सर्वदानादुपग्रहः ॥ १२ ॥
कोषांशिनार्त्तकोषेण सर्वकोषेण वा पुनः ।
शिष्टस्य प्रतिरक्षार्थं परिक्रय उदाहृतः ॥ १३ ॥
भुवां सारथतीनान्तु दानादुच्छिन्न उच्यते । १४ ।
भूयस्यफलदानेन सर्वेषु परभूषणः ॥ १५ ॥
प्रतिच्छिन्नं फलं यत्र प्रतिस्त्रान्धेन दीयते ।